

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Ivou Hlaváčkovou
sídlem Palackého 3145/41, 466 01 Jablonec nad Nisou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného

rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 2. 2021, č. j. X. Tímto rozhodnutím shledal správní orgán I. stupně žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s porušením § 87 odst. 3 a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona ve spojení s porušením § 18 odst. 4, kterých se měl dopustit tím, že dne 27. 10. 2020 v 8:46 hodin řídil motorové vozidlo v obci Vlčetín a překročil povolenou rychlost nejméně o 12 km/h, přičemž zároveň neměl platný posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. Za tyto přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Správní orgán I. stupně vydal dne 10. 12. 2020 příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání shora uvedených přestupků a uložil mu pokutu ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Žalobce proti příkazu brojil odporem, kterým byl příkaz zrušen.
3. Dne 10. 2. 2021 se konalo ústní jednání, ke kterému se dostavil žalobce se svou zástupkyní. Zástupkyně žalobce se ohradila pouze proti přestupku spočívajícímu v absenci posudku o zdravotní způsobilosti žalobce k řízení motorových vozidel. Uvedla, že si žalobce posudek v inkriminované době nemohl opatřit z důvodu zavedených opatření vlády týkajících se probíhající epidemie nemoci COVID 19. Žalobce se snažil opatřit si posudek dne 5. 10. 2020, ovšem ten mu nebyl vydán s ohledem na zmiňovaná opatření. Dále uvedla, že byl žalobce v dané době zcela způsobilý k řízení motorových vozidel, což dokládala posudkem o zdravotní způsobilosti ze dne 28. 12. 2020, který přiložila do spisu současně s vyjádřením lékaře o nemožnosti vystavování úředního povolení od 5. 10. 2020.
4. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 10. 2. 2021 vycházel zejména ze záznamu o přestupku ze silničního a radarového rychloměru Ramer 10C a protokolu o ústním jednání. Odmítl argumentaci žalobce ohledně neexistence přesné lhůty, kdy si žalobce musí posudek o zdravotní způsobilosti zajistit. Z ustanovení § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu vyplývá povinnost podrobit se pravidelné lékařské prohlídce nejdříve šest měsíců před dovršením 65 a 68 let a nejpozději v den dovršení stanoveného věku, po dovršení věku 68 let pak každé dva roky. Žalobce si tak měl posudek zajistit nejpozději dne 18. 9. 2020, tedy v den jeho 65. narozenin. Správní orgán I. stupně dále nepřijal námitku žalobce, že si posudek neobstaral dříve, neboť jej nepotřeboval, jelikož neřídil. Odmítl rovněž argumentaci týkající se probíhající pandemie nemoci COVID19 a nouzového stavu dokládanou potvrzením o nemožnosti vystavení úředního povolení. Konstatoval, že nouzový stav trval od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020 a následně byl vyhlášen dne 5. 10. 2020. Připomněl, že se měl žalobce k prohlídce dostavit nejpozději dne 18. 9. 2020, kdy nouzový stav vyhlášen nebyl. Rovněž poukazoval na skutečnost, že žalobci byl posudek o zdravotní způsobilosti vydán dne 28. 12. 2020, přestože by dle doloženého potvrzení vydán být neměl. Správní orgán I. stupně závěrem zhodnotil polehčující i přetěžující okolnosti, výměru sankce, zavinění i míru společenské škodlivosti obou přestupků. Konstatoval, že spisový materiál obsahuje všechny potřebné podklady a důkazní prostředky pro

rozhodnutí o odpovědnosti za spáchané přestupky.

5. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání. Brojil pouze proti přestupku spočívajícímu v nepodrobení se pravidelné lékařské prohlídce, namítal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně trpí přepjatým formalismem. Z rozhodnutí vyplývá, že se žalobce nemůže podrobit prohlídce dříve ani později než ve lhůtě šesti měsíců před dovršením 65. narozenin. Žalobce dále uvedl, že z dodatečného posudku o zdravotní způsobilosti jednoznačně vyplývá, že byl způsobilý řídit motorová vozidla i v době, kdy měl být přestupek spáchán. Dodal, že obtíže s vyhotovením posudku nevznikly jeho chybou, ale nepřehledností vládních opatření. Ačkoli protiprávní stav odstranil dodatečným obstaráním posudku, byl nepřiměřeně tvrdě potrestán.
6. Žalovaný korigoval názor správního orgánu I. stupně, uvedl, že nelze striktně vyžadovat dodržení pevné lhůty k provedení prohlídek následujících po dovršení 65 let života. Dodal, že u věkové hranice 65 let nelze pravidelnou prohlídku absolvovat dříve než šest měsíců předem. Žalovaný nepřisvědčil argumentaci žalobce týkající se dodatečného doložení posudku o zdravotní způsobilosti. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2010, č. j. 1 As 33/2010-67, uvedl, že žalobce v době kontroly neměl platný posudek o zdravotní způsobilosti. Lékařskou prohlídku přitom mohl absolvovat ihned po ukončení nouzového stavu, tedy od 18. 5. 2020 až do dovršení věku 65 let, tedy do 18. 9. 2020. Dodal, že trest nelze považovat za příliš formalistický nebo přísný, byl totiž ukládán na samé spodní hranici zákonné sazby a od jeho uložení ani nelze upustit. Žalovaný v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné pochybení, odvolání žalobce proto zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
7. Žalobce v žalobě brojil pouze proti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu. Tvrdil, že si posudek o zdravotní způsobilosti nemohl opatřit kvůli všeobecně známé covidové situaci bezprostředně po prázdninách 2020. Nepřehlednost v proticovidových restrikcích žalobci znemožnila dostavit se včas k praktickému lékaři, který by posudek vydal. Žalobce dále tvrdil, že jiné přestupky, spojené například s nošením roušek, jsou postihovány výrazně mírnějšími tresty. Rovněž poukázal na skutečnost, že stát prodloužil držitelům motorových vozidel lhůty pro absolvování technické prohlídky o deset měsíců, a to zpětně od 30. 9. 2020 do 30. 6. 2021, přičemž tvrdil, že takovým postupem je rovněž ohrožen zájem společnosti na bezpečí v dopravě.
8. Žalobce též upozornil, že se žalovaný nevypořádal s námitkou týkající se výkladu § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu. Trval na své argumentaci, dle které je smyslem tohoto ustanovení především zajištění bezpečnosti provozu na silničních komunikacích tím, že z něj budou vyloučeny osoby, které by mohly z důvodu své zdravotní nezpůsobilosti tuto bezpečnost ohrozit. Z uvedeného dovozoval, že i posudek o zdravotní způsobilosti dodaný po datu dovršení příslušného věku by měl účelu uvedeného ustanovení vyhovovat. Dodal, že v době, kdy rozhodoval správní orgán I. stupně byl plně způsobilý k řízení motorových vozidel a platný posudek o zdravotní způsobilosti měl vystavený. Tvrdil, že shodně by byl jeho stav posouzen v době dovršení věku 65 let a i kdykoli později. Přestože žalobce vytýkaný nedostatek odstranil a posudek o zdravotní způsobilosti získal, byl přísně potrestán zákazem řízení motorových vozidel na 6 měsíců.

9. Podle žalobce nepostupoval žalovaný dle zásad stanovených správním řádem, jelikož nedbal, aby bylo přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu a aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalovaný rovněž nehodnotil všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Konkrétně se vůbec nezabýval proticovidovými opatřeními, která mohla mít dopad na dodržování právních předpisů. Z uvedených důvodů považoval žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl, aby jej soud zrušil a žalobci přiznal náhradu nákladů.
10. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zároveň navrhl, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.
11. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
12. K projednání žaloby soud nařídil ústní jednání, při kterém žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zopakoval, že rozhodnutí jej potrestalo nepřiměřeně přísně. V této souvislosti odkázal na odst. 4 (pozn. soudu myšleno § 125c odst. 4 zákona o silničním provozu), s tím, že bylo možné od trestů dle odst. 5 a 6 možné upustit.
13. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím pouze co do uznání žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu ve spojení s porušením § 87 odst. 3 téhož zákona. Podle uvedeného ustanovení se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti. Ustanovení § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu zakládá držiteli řidičského oprávnění, *který není osobou uvedenou v odstavci 1, povinnost podrobit se pravidelné lékařské prohlídce nejdříve šest měsíců před dovršením 65 a 68 let věku a nejpozději v den dovršení stanoveného věku, po dovršení 68 let věku pak každé dva roky.* Podle § 84 odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu se zdravotní způsobilostí k řízení motorových vozidel rozumí tělesná a duševní schopnost k řízení motorových vozidel. Posuzuje ji a posudek o zdravotní způsobilosti vydává posuzující lékař na základě prohlášení žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění, výsledku lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření.
14. Žalobce předně namítal, že si posudek o zdravotní způsobilosti nemohl opatřit kvůli všeobecně známé covidové situaci bezprostředně po prázdninách 2020. Správní orgán I. stupně v této souvislosti odkázal na skutečnost, že nouzový stav trval od 12. 3. 2020 do 17. 5. 2020 a následně byl znovu vyhlášen až dne 5. 10. 2020. Žalobce si měl a mohl posudek zajistit nejpozději dne 18. 9. 2020, tedy v den jeho 65. narozenin. S tímto názorem se ostatně ztotožnil žalovaný. Rovněž soud má za to, že ode dne 17. 5. 2020 až do 18. 9. 2020, kdy nebyl vyhlášen nouzový stav, si žalobce měl a mohl posudek o zdravotní způsobilosti opatřit. Na věci nic nemění ani žalobcem tvrzená nepřehlednost v proticovidových

restrikcích. Žalobce si byl své zákonné povinnosti vědom, mohl a měl se po konci nouzového stavu informovat u svého lékaře, zdali se může na prohlídku dostavit. Žalobce se však ve lhůtě dle § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu zdravotní prohlídky v době, kdy nouzový stav vyhlášen nebyl, nepodrobil a posudek o zdravotní způsobilosti si neopatřil. Žalobce ostatně nekonkretizoval, jaké překážky mu měly znemožnit dostavit se včas k praktickému lékaři, který by požadovaný posudek vydal. Argumentoval pouze v obecné rovině pandemickou situací a nepřehledností opatření s ní spojených. Soud proto uzavírá, že argumentaci žalobce nemohl přisvědčit a ve shodě s žalovaným konstatuje, že si žalobce mohl a měl posudek o zdravotní způsobilosti opatřit včas. Pokud tak žalobce neučinil a posudek o zdravotní způsobilosti neměl vystaven, a přesto řídil motorové vozidlo, naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu. S ohledem na shora uvedené soud rovněž odmítl žalobcovo tvrzení, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval proticovidovými opatřeními.

15. Žalobci nelze dát za pravdu ani v tom, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se výkladu § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu. Výkladem daného ustanovení se totiž žalovaný zabýval na straně 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Rozsáhle zdůvodnil, co přesně je smyslem této právní úpravy, přičemž zcela správně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2010, č. j. 1 As 33/2010-67, dle kterého je pro úvahu o spáchání přezkoumávaného přestupku důležité, aby bylo prokázáno, zda měl žalobce k okamžiku provádění silniční kontroly platný posudek o zdravotní způsobilosti. Z výše uvedeného žalovaný dovodil, že opožděným doložením posudku o zdravotní způsobilosti žalobce svou zákonnou povinnost nesplnil. Soud se s touto argumentací plně ztotožňuje. Ve shodě s žalovaným dodává, že žalobce porušil svou povinnost podrobit se pravidelné lékařské prohlídce nejdříve šest měsíců před dovršením 65 let a nejpozději v den dovršení tohoto věku, řídil motorové vozidlo po dovršení 65. roku věku, aniž disponoval posudkem o zdravotní způsobilosti, což pozdějším doložením posudku nemohl nijak zhojit. Žalobci lze v podstatě dát za pravdu, že smyslem porušeného ustanovení je především zajištění bezpečnosti provozu na silničních komunikacích tím, že z něj budou vyloučeny osoby, které by mohly z důvodu své zdravotní nezpůsobilosti tuto bezpečnost ohrozit. V žádném případě však nelze povinnost podrobit se zdravotní prohlídce nahrazovat tím, že se jí řidiči podrobí až po případné kontrole Policií ČR. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že je na plnění dané povinnosti nutné trvat. Z tohoto důvodu ostatně § 89 zákona o silničním provozu upravuje domněnku, že zdravotně nezpůsobilá k řízení motorových vozidel je taková povinná osoba, která nemá platný posudek o zdravotní způsobilosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2020, č. j. 5 As 237/2020-10). Žalobce tak v době, kdy řídil své vozidlo a byl zastaven Policií ČR, nebyl zdravotně způsobilý k jeho řízení.
16. Argumentaci žalobce, že měly být jiné přestupky, spojené například s nenošením roušek, postihovány výrazně mírnějšími tresty, soud rovněž nepřijal. Žalobcem tvrzený a ničím nepodložený postup správních orgánů ve vztahu k jiným přestupkům nemůže založit povinnost správních orgánů postupovat vůči žalobci benevolentně v případě, kdy bylo naplnění všech znaků přezkoumávaného přestupku prokázáno. Rovněž nelze argumentovat prodloužením lhůty pro absolvování technické prohlídky o deset měsíců. Ve vztahu k povinnosti podrobit se lékařské prohlídce ve smyslu § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu žalobce na žádnou takovou relevantní právní úpravu neupozorňoval.

17. Soud závěrem odmítl poslední námitku žalobce týkající se příliš přísného potrestání. V tomto bodě odkazuje na napadené rozhodnutí, v němž se žalovaný s danou otázkou vypořádal. Uvedl, že trest nelze považovat za příliš formalistický nebo přísný, neboť byl uložen na samé spodní hranici zákonné sazby a od jeho uložení ani nelze upustit. Soud dodává, že správní trest ve formě pokuty bylo podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu možné uložit v rozmezí 5 000 Kč až 10 000 Kč. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč. Správní trest spočívající v zákazu činnosti bylo možné podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu uložit v rozmezí šesti měsíců až jednoho roku. Žalobci byla pokuta i zákaz činnosti uloženy na samé spodní hranici zákonné sazby a podle § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu nelze od trestů podle odstavců 5 a 6 v rozhodnutí o přestupku upustit. Soud proto uzavírá, že s ohledem na možné zákonné rozpětí nelze správní trest uložený žalobci označovat za příliš přísný, neboť byl uložen v nejnižší možné zákonné výměře. Pokud při ústním jednání žalobce upozornil, že dle odst. 4 lze od zákazu řízení motorových vozidel upustit, jednalo se o opožděnou žalobní námitku, uplatněnou po lhůtě pro rozšíření žaloby dle § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.
18. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
20. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. října 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně